

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 46Sa/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017200521
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:1017200521.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, ako súd správny, sudkyňou JUDr. Anitou Filovou, v právnej veci žalobkyne: F. H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX, XXX XX U. T. D., právne zastúpenej: JUDr. Andrej Gara, advokát, so sídlom AK, Štefánikova ul. č. 14, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska 8, 812 67 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPHNSSD1/SOC/2017/3755 UN zo dňa 27.02.2017, takto

rozhodol:

I. Správny súd žalobu zamietal.

II. Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania neprižnáva.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím č. UPS/US1/SSVOPHNSSD1/SOC/2017/3755 UN zo dňa 27.02.2017 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“) zamietol podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“) odvolanie žalobkyne ako účastníčky administratívneho konania a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, sociálne veci a rodina, pracovisko Šafa číslo (ďalej aj ako „orgán verejnej správy nižšieho stupňa“): NZ4/SVaR/SOC/2017/19663-5 zo dňa 13.1.2017 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bol podľa § 12a ods. 1 písm. d) zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 600/2003 Z. z.“ alebo „zákon o prídavku na dieťa“) od 1.1.2017 oprávnenej osobe F. H. U. určený osobitný príjemca na výplatu prídavku na dieťa Z. U., nar. XX.XX.XXXX v sume 23,52 eur. Za osobitného príjemcu bol určený Obecný úrad, U. T. D..

2. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 12a ods. 1 písm. d), ods. 2 zákona č. 600/2003 Z. z. v spojení s § 37 ods. 2 písm. d) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o rodine“) a to na základe uznesenia Okresného súdu Galanta č. k. 16P/204/2010-772 zo dňa 4.10.2016, právoplatného dňa 24.10.2016, ktorým bolo uložené výchovné opatrenie rodičom maloletého Z. U., matke F. H. U. a otcovi Z. U., ako aj ich maloletému synovi. Výchovné opatrenie spočívalo v ich povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu v trvaní šiestich mesiacov vo frekvencii určenej dohodou so psychologičkou. Poradenstvo malo byť realizované na pôde Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v Šali u PhDr. Z. B..

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala oprávnená osoba (žalobkyňa) odvolanie, ktorým namietala, že orgán verejnej správy nižšieho stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nedostatočne zistil skutkový stav veci, nakoľko sú tu listiny, popri ktorých skutkový stav neobstojí. Poukázala na to, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané dňa 13.01.2017, pričom už v čase jeho vydania bolo zrejmé, že uložené výchovné opatrenie nesplní svoj účel a ani nebude možné očakávať predpokladaný výsledok, pretože vykonávanie nariadeného výchovného opatrenia bolo ukončené a ďalej sa nerealizovalo z dôvodu, že maloletý odmieta akýkoľvek kontakt s otcom. V tejto súvislosti poukázala na to, že Okresný súd Galanta dňa 13.12.2016 uznesením č. k. 16P/204/2010-809 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal styk maloletého dieťaťa s otcom až do právoplatného skončenia konania vo veci samej a práve s poukazom na uvedenú skutočnosť zastala názor, že vydaním uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia vznikla prekážka vykonateľnosti uznesenia, ktorým bolo uložené výchovné opatrenie a preto toto nevykonateľné súdne rozhodnutie nemôže byť podkladom pre postup podľa § 12a ods. 1 písm. d) s použitím § 12a ods. 2 zákona č. 600/2003 Z. z. Z uvedených dôvodov preto navrhla odvolaciemu orgánu, aby napadnuté rozhodnutie zo dňa 13.01.2017 č. : NZ4/SVaR/SOC/2017/19663-5 zrušil a pokračoval vo vyplácaní prídavku oprávnenej.

4. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že zákon o prídavku na dieťa v § 12a ods. 1 písm. d) striktné ukladá povinnosť rozhodnúť o určení osobitného príjemcu, ak bolo nezaopatrenému dieťaťu alebo rodičovi nezaopatreného dieťaťa uložené výchovné opatrenie, pričom v danom prípade bolo uznesením zo dňa 4.10.2016 jednoznačne preukázané, že súd v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) zákona o rodine uložil oprávnenej osobe (žalobkyni), otcovi a maloletému dieťaťu výchovné opatrenie, ktoré spočívalo v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu v trvaní šiestich mesiacov. Žalovaný tiež uviedol, že na základe uplatnenej odvolacej námietky preveroval, či vzhľadom na nariadené neodkladné opatrenie nebolo uznesenie o uložení výchovného opatrenia zrušené, pričom mal preukázané, že uznesenie o uložení výchovného opatrenia zo strany súdu zrušené nebolo. Vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu uviedol, že uznesenie zo dňa 13.12.2016, ktorým súd zakázal styk maloletého s otcom nebolo z dôvodu podaného odvolania právoplatné a preto ani nemohla vzniknúť prekážka vykonateľnosti uznesenia zo dňa 4.10.2016 (uznesenie o uložení výchovného opatrenia). Z uvedených dôvodov preto zastal názor, že platiteľ pri určení osobitného príjemcu na výplatu prídavku na dieťa postupoval v čase rozhodovania v zmysle platných právnych predpisov a preto nebol dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

II. Rozsah žaloby a žalobné body

5. Včas podanou správnu žalobou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného vrátane postupu orgánu verejnej správy, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Namietala, že napadnuté rozhodnutie vrátane prvostupňového rozhodnutia bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a že rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Podľa jej názoru v danom prípade nebol daný dôvod na postup podľa § 12a ods. 1 písm. d) v spojení s § 12a ods. 2 zákona č. 600/2003 Z. z., pretože realizácii uloženého výchovného opatrenia bránila vykonateľnosť uznesenia, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie o zákaze styku maloletého s otcom. S poukazom na ustanovenie § 332 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), v zmysle ktorého je neodkladné opatrenie vykonateľné doručením uznesenia, vytkla žalovanému, že ak vykonateľnosť uznesenia viazal na právoplatnosť, vec nesprávne právne posúdil. Žalobkyňa nevykonateľnosť uznesenia o uložení výchovného opatrenia, vydanie ktorého bolo zákonným podkladom pre vydanie prvostupňového rozhodnutia a následne napadnutého rozhodnutia, odôvodnila tým, že realizáciou výchovného opatrenia by prišlo k zmareniu účelu nariadeného neodkladného opatrenia.

6. Žalobkyňa ďalej vytkla žalovanému, že nedostatočne zistil skutkový stav veci. V tejto súvislosti poukázala na to, že žalovaný vôbec nemal vedomosť o realizovaní výchovného opatrenia, konkrétne, že do dňa podania správnej žaloby nebola ani predvolaná súdom určenou psychologičkou na termín psychologického poradenstva, ďalej že ustanovená psychologička matku informovala o tom, že realizácia uloženého výchovného opatrenia nie je v najlepšom záujme samotného maloletého dieťaťa, ktorá skutočnosť sa následne preukázala aj neskôr nariadeným neodkladným opatrením. Ďalej

poukázala na to, že v jej prípade, z dôvodu nerealizácie výchovného opatrenia, reálne hrozí, že platiteľ v zmysle ustanovenia § 12a ods. 6 písm. c) zákona č. 600/2003 Z. z. neuvolní zadržované rodinné prídavky, keďže výchovné opatrenie nemalo ani ako splniť svoj účel. Z uvedených dôvodov preto navrhla, aby správny súd postupom podľa § 191 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej len ako „SSP“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného. Súčasne si uplatnila náhradu trov konania. Žalobkyňa, v konaní zastúpená právnym zástupcom, v zmysle § 107 ods. 1 písm. a) SSP tak v rámci správnej žaloby, ako aj v rámci repliky zo dňa 26.07.2017 a doplneného podania zo dňa 07.11.2017 nepožiadala o nariadenie pojednávania.

III. Vyjadrenie žalovaného, replika žalobcu, duplika žalovaného

7. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe navrhol túto podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietnuť. Nesúhlasil s námietkou žalobkyne, že vec nesprávne právne posúdil. Mal za to, že pre vydanie prvostupňového rozhodnutia bolo pre platiteľa smerodajné výchovné opatrenie, ktoré bolo v čase vydania prvostupňového rozhodnutia právoplatné a tiež vykonateľné. Z uvedeného dôvodu mal za to, že orgán verejnej správy nižšieho stupňa mal zákonný podklad na vydanie rozhodnutia podľa § 12a ods. 1 písm. d) zákona č. 600/2003 Z. z.. Rovnako mal za to, že platiteľ mal dostatočne zistený skutkový stav veci na vydanie rozhodnutia, nakoľko uznesenie o uložení výchovného opatrenia nebolo v rámci prvostupňového konania, ani v rámci odvolacieho konania zrušené. V tejto súvislosti poukázal na to, že orgán verejnej správy je právnym názorom súdu viazaný a neprináleží mu jeho právoplatné rozhodnutie spochybňovať.

8. Pokiaľ ide o námietku, ktorou mu bol vytknutý nedostatočne zistený skutkový stav veci, nakoľko nezisťoval ako sa realizuje uložené výchovné opatrenie tak vo vzťahu k nej, označiac ju za nedôvodnú, poukázal na § 12a ods. 1 písm. d) zákona č. 600/2003 Z. z., ktoré výslovne ustanovuje, že platiteľ (orgán verejnej správy nižšieho stupňa) rozhodne o určení osobitného príjemcu prídavku na dieťa, ak bolo výchovné opatrenie uložené. Preto nebolo povinnosťou platiteľa ani žalovaného na účely svojho rozhodovania skúmať, či predmetné výchovné opatrenie bolo realizované. Rovnako sa nestotožnil s námietkou žalobkyne, ktorou poukazovala na to, že z dôvodu nesplnenia účelu uloženého výchovného opatrenia, platiteľ neuvolní zadržované rodinné prídavky podľa § 12a ods. 6 písm. c) zákona č. 600/2003 Z. z., čím príde k ukráteniu žalobkyne na nevyplatených rodinných prídavkoch. V tejto súvislosti uviedol, že prídavok na dieťa na maloletého platiteľ žalobkyňi vypláca prostredníctvom osobitného príjemcu, a teda nedochádza k jeho zadržaniu a teda žalobkyňa nebude ukrátená. Z vyššie uvedených dôvodov žalovaný zastal názor, že ako nadriadený správny orgán pri posudzovaní veci nepochybil, postupoval v intenciách všeobecne záväzných právnych predpisov a má za to, že dôvody uvedené v žalobe nemajú vplyv na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Žalovaný záverom vyjadrenia uviedol, že súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

9. Žalobkyňa v replike k vyjadreniu žalovaného zotrvajúc na dôvodoch žaloby uviedla, že napriek zákazu styku otca s maloletým sa dostavila v júli 2017 k psychologičke za účelom realizovať výchovné opatrenie. Otec sa k psychologičke nedostavil a preto nebolo možné nariadené výchovné opatrenie realizovať. K uvedenému skonštatovala, že súdom nariadené výchovné opatrenie je i naďalej marené otcom a takto ani nikdy nemôže splniť svoj účel. Súčasne oznámila správneho súdu, že osobitný príjemca (Obecný úrad U. T. D.) po zhodnotení prípadu jej začal opäť vyplácať zadržané rodinné prídavky, ktoré si však musí ísť každý mesiac osobne vyzdvihnúť, čo má za následok ďalšie neodôvodnené výdavky a súčasne tieto si vie ísť vybrať len v rámci pracovnej doby. Tento stav voči svojej osobe označila za šikanóznny. S poukazom na uvedené mala za to, že prvostupňové rozhodnutie stratilo svoj význam a obsahovú dôvodnosť dodajúc súčasne, že výchovné opatrenie vzhľadom na zákaz styku nikdy nesplní svoj účel a navyše rodinné prídavky sú jej už vyplácané nepriamo prostredníctvom osobitného príjemcu. Preto navrhla, aby správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného.

10. Žalovaný v duplike uviedol, že nakoľko žalobkyňa vo svojom vyjadrení neuviedla žiadne nové skutočnosti, naďalej trvá na vyjadrení k žalobe zo dňa 22.05.2017 a navrhol, aby správny súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

11. Žalobkyňa dňa 8. novembra 2017 doručila správne súdu podanie, ktorým oznámila nové skutočnosti v danej veci. Konkrétne poukázala na záverečnú správu Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Šaľa zo dňa 19.9.2017 k realizácii výchovného opatrenia, v ktorej je konštatované, že výchovné opatrenie uložené súdom nesplnilo svoj účel, otec centrum nekontaktoval a vôbec neprejavil záujem o stretnutia a matka ako aj maloletý sa na psychologickom poradenstve zúčastnili. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 4.10.2016 č. k. 16P/204/2010-772 uložil dĺžku výchovného opatrenia na 6 mesiacov, pričom rodinné prídavky žalovaný nevyplýva už od januára 2017, čo je viac ako 10 mesiacov, a teda tento protiprávny stav trvá aj naďalej.

IV. Konanie na správnom súde a relevantná práva úprava

12. Podľa § 199 ods. 3 Správneho súdneho poriadku (ďalej aj ako „SSP“), ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

13. Podľa § 202 ods. 2 vety prvej SSP, správnu žalobu fyzickej osoby správny súd posudzuje neformálne.

14. Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

15. Podľa § 12a ods. 1 písm. d) zákona č. 600/2003 Z. z., platiteľ rozhodne o určení osobitného príjemcu prídavku a príplatku k prídavku, ak bolo nezaopatrenému dieťaťu alebo rodičovi nezaopatreného dieťaťa uložené výchovné opatrenie.

16. Podľa § 12a ods. 2 zákona č. 600/2003 Z. z., osobitný príjemca prídavku a príplatku k prídavku podľa odseku 1 písm. a) až d) je obec, v ktorej má oprávnená osoba trvalý pobyt alebo prechodný pobyt, alebo ak je to odôvodnené, iná osoba. Osobitný príjemca prídavku a príplatku k prídavku podľa odseku 1 písm. e) je osobitný príjemca podľa osobitného predpisu.

17. Platiteľ rozhodne o uvoľnení osobitného príjemcu prídavku a príplatku k prídavku určeného podľa a) odseku 1 písm. a), ak oprávnená osoba dbá o riadne plnenie povinnej školskej dochádzky nezaopatreného dieťaťa, najskôr po uplynutí troch po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov od určenia osobitného príjemcu, b) odseku 1 písm. b), ak pominuli dôvody na jeho určenie, c) odseku 1 písm. d) po vyhodnotení a zrušení výchovného opatrenia, ak splnilo svoj účel.

18. Podľa § 37 ods. 2 zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení:

- a) vhodným spôsobom napomenie maloleté dieťa, jeho rodičov a iné fyzické osoby, ktoré svojím správaním ohrozujú alebo narušujú jeho riadnu výchovu,
- b) určí nad výchovou maloletého dieťaťa dohľad; dohľad vykonáva najmä za súčinnosti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obce, školy, neštátnych subjektov a zariadenia, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené,
- c) uloží maloletému dieťaťu obmedzenie v rozsahu potrebnom na predchádzanie a zabraňovanie škodlivým vplyvom, ktoré môžu ohroziť alebo narušiť jeho priaznivý vývin; dodržiavanie uloženého obmedzenia sleduje najmä za súčinnosti obce,
- d) uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

19. Krajský súd v Trnave, ako súd správny, preskúmal napadnuté rozhodnutie, priebeh administratívneho konania, vychádzajúc zo stavu, ktorý existoval v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP), neviazanú rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 134 ods. 2 písm. d/ SSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže účastníci konania nepožiadali o nariadenie pojednávania (§ 107 ods. 1 písm. a/ SSP) a súčasne správny súd na prejednanie veci nepovažoval za potrebné pojednávanie nariadiť (§ 107 ods. 1 písm. d/ SSP) za splnenia postupu podľa § 137 ods. 4 SSP a dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná.

20. Predmetom správneho súdneho konania v danom prípade bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. UPS/US1/SSVOPHNSSD1/SOC/2017/3755 UN zo dňa 27.02.2017, ktorým žalovaný zamietol podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie žalobkyne ako účastníčky administratívneho konania a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, sociálne veci a rodina, pracovisko Šafa číslo : NZ4/SVaR/SOC/2017/19663,5 zo dňa 13.1.2017, ktorým bol podľa § 12a ods. 1 písm. d) zákona č. 600/2003 Z. z. od 1.1.2017 oprávnenej osobe F. H. U. určený osobitný príjemca na výplatu prídavku na dieťa Z. U. nar. XX.XX.XXXX v sume 23,52 eur. Za osobitného príjemcu bol určený Obecný úrad, U. T. D..

21. Zákon č. 600/2003 Z. z. upravuje poskytovanie prídavku na dieťa a poskytovanie príplatku k prídavku. Prídavok je štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa (§ 1 ods. 2). V nadväznosti na vymedzený účel prídavku na dieťa, zákon súčasne vymedzuje v § 12a ods. 1 prípady, kedy je platiteľ prídavku na dieťa povinný rozhodnúť o určení osobitného príjemcu prídavku na dieťa, pričom jedným z týchto taxatívne vymedzených prípadov je aj skutočnosť, že nezaopatrenému dieťaťu alebo rodičovi nezaopatreného dieťaťa bolo uložené výchovné opatrenie, pričom zákon odkazuje na § 37 ods. 2 písm. b) až d) zákona o rodine.

22. Správny súd mal obsahom administratívneho spisu preukázané, že uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 16P/204/2010-772 zo dňa 4.10.2016 bolo rodičom a maloletému dieťaťu uložené výchovné opatrenie v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) zákona o rodine podrobiť sa psychologickému poradenstvu v trvaní šiestich mesiacov. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.10.2016. Ďalej je obsahom administratívneho spisu preukázané, že uznesenie, ktorým bolo uložené výchovné opatrenie a ktoré bolo dôvodom pre rozhodnutie podľa § 12a ods. 1 písm. d) a ods. 2 zákona č. 600/2003 Z. z. nebolo v čase rozhodovania o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu Okresným súdom Galanta zrušené. Táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná.

23. Správny súd považuje za potrebné hneď na úvod zdôrazniť, že v zmysle § 135 ods. 1 SSP vychádza v danom prípade zo skutkového a právneho stavu, ktorý existoval v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. To znamená, že okolnosti, ktoré nastali po uvedenom rozhodnom okamihu sú na účely rozhodnutia správneho súdu irelevantné. Inak povedané, nemôžu byť dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy. V opačnom prípade by došlo k popretiu účelu správneho súdnictva, ktorým je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktoré vychádzali zo skutkového a právneho stavu v čase vydania svojho rozhodnutia. Uvedené sa nevzťahuje na výnimky vymedzené v odseku 2 § 135 Správneho súdneho poriadku, ktoré však na daný prípad neplatia.

24. Žalobkyňa nezákonnosť napadnutého rozhodnutia odôvodňovala v prvom rade existenciou uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 13.12.2016, ktoré bolo v zmysle § 332 ods. 1 CSP vykonateľné jeho doručením dňa 3. januára 2017 a ktoré podľa jej názoru bránilo realizácii uloženého výchovného opatrenia, pretože týmto uznesením bol uložený zákaz styku otca s maloletým.

25. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 13.12.2016, vykonateľné 03.01.2017 bolo vydané pred samotným vydaním prvostupňového rozhodnutia, ktoré orgán verejnej správy nižšieho stupňa vydal dňa 13.01.2017. Správny súd sa stotožňuje s tvrdením žalobkyni, že predmetné uznesenie bolo vykonateľné bez ohľadu na jeho právoplatnosť. Na posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia bolo preto potrebné zhodnotiť, či nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bol zakázaný styk otca s maloletým, bolo spôsobilé vyvrátiť zákonnú podmienku pre vydanie rozhodnutia podľa § 12a ods. 1 písm. d) a ods. 2 zákona č. 600/2003 Z.z..

26. Správny súd vychádzajúc práve z ustanovenia § 12a ods. 1 písm. d) zákona č. 600/2003 Z. z. sa stotožňuje s názorom žalovaného orgánu verejnej správy, že v prípade, ak súd podľa § 37 ods. 2 písm. d) zákona o rodine uloží nezaopatrenému dieťaťu alebo jeho rodičovi povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu, je platiteľ povinný rozhodnúť o určení osobitného príjemcu prídavku na dieťa, pričom zákon neumožňuje zohľadňovať osobitosti konkrétneho prípadu. V súvislosti s uvedeným je potrebné tiež doplniť, že v danom prípade výchovné opatrenie nebolo uložené z dôvodu nevhodného správania nezaopatreného dieťaťa alebo z dôvodu porušovania rodičovských povinností žalobkyňou.

27. S poukazom na bod 26 tohto rozsudku, správny súd vo vzťahu k posúdeniu vplyvu vydaného uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bol zakázaný styk maloletého s otcom, musí uviesť, že z obsahu tohto uznesenia je jednoznačne preukázané, že jeho vydaním nedošlo súčasne k zrušeniu uznesenia o uložení výchovného opatrenia. Preto uznesenie o uložení výchovného opatrenia v čase rozhodovania orgánu verejnej správy nižšieho stupňa a rovnako tiež žalovaného preukázateľne existovalo, bolo právoplatné a vykonateľné. Práve uvedená skutočnosť utvrdila správny súd v právnom názore, že na vydanie prvostupňového rozhodnutia a následne napadnutého rozhodnutia bol daný zákonný dôvod podľa § 12a ods. 1 písm. d) a ods. 2 zákona č. 600/2003 Z. z..

28. Pokiaľ ide o námietky žalobkyne, ktoré smerovali k preukázaniu, že v danej veci nebol dostatočne zistený skutkový stav veci, nakoľko žalovaný nepreveroval realizáciu výchovného opatrenia a ani skutočnosť, že samotná realizácia nie je v najlepšom záujme maloletého, správny súd s poukazom na body 26 a 27 uvádza, že tieto skutočnosti nie sú relevantné preukázať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Orgán verejnej správy nižšieho stupňa, ani žalovaný nemali povinnosť na účely svojho rozhodovania posudzovať účelnosť vydaného rozhodnutia, ani jeho realizáciu. Sledovanie realizácie uloženého výchovného opatrenia a posudzovať jeho účelnosť patrí podľa § 37 ods. 7 a 8 zákona o rodine výlučne súdu, ktorý o uložení výchovného opatrenia rozhodol.

29. Rovnako námietka, ktorou žalobkyňa s odkazom na § 12a ods. 6 písm. c) zákona č. 600/2003 Z. z. poukazovala na skutočnosť, že z dôvodu nespĺnenia účelu uloženého výchovného opatrenia nerozhodne platiteľ o uvoľnení prídavkov, je vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu irelevantná. Predovšetkým je potrebné uviesť, že rozhodnutie o určení osobitného príjemcu prídavku na dieťa nemá za následok jeho zadržiavanie osobitným príjemcom, ale vyplácanie tejto štátnej dávky osobitným príjemcom, v danom prípade obcou U. T. D.. Preto obec U. T. D. vypláca oprávnenej osobe - žalobkyni prídavok na dieťa. Vo vzťahu k následnému rozhodovaniu o uvoľnení osobitného príjemcu v závislosti od splnenia účelu uloženého výchovného opatrenia, na ktoré skutočnosti poukazovala žalobkyňa aj podaním zo 7. novembra 2017, správny súd opätovne zdôrazňuje, že tieto tvrdenia nemôžu byť správnym súdom na účely rozhodnutia posudzované, pretože predmetom správneho súdneho konania je posudzovanie zákonnosti rozhodnutia o určení osobitného príjemcu.

30. Správny súd vo vzťahu k následnému rozhodnutiu platiteľa podľa § 12a ods. 6 písm. c) zákona č. 600/2003 Z. z. uvádza, že žalobkyňa má viaceré zákonné možnosti domáhať sa vydania tohto rozhodnutia a to v závislosti od toho, či konanie prebieha alebo nie. Navyiac je potrebné v tejto súvislosti poukázať na to, že uznesenie o uložení výchovného opatrenia po 1. júli 2017 stratilo účinnosť a to z dôvodu uplynutia doby, na ktorú bolo uložené a preto zrušenie uznesenia o uložení výchovného

opatrenia už neprichádza do úvahy. Orgán verejnej správy bude v následnom konaní na účely svojho rozhodnutia posudzovať všetky relevantné skutočnosti, pričom vydané rozhodnutie v závislosti od výsledku konania bude po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku na základe novej správnej žaloby spôsobilým predmetom súdneho prieskumu.

31. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia dospel správny súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy je rozhodnutím zákonným. Napadnuté rozhodnutie bolo podľa názoru správneho súdu vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom bolo preukázané, že na vydanie prvostupňového rozhodnutia existoval zákonný podklad v podobe uznesenia o uložení výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d) zákona o rodine. Preto správny súd žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

32. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a v konaní úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nevzhliadol dôvod na to, že ich možno spravodlivo požadovať a navyše obsahom súdneho spisu má správny súd súčasne preukázané, že žalovanému ani trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozsudku na Krajský súd v Trnave. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.